

**UKRAINIAN ORTHODOX
METROPOLITAN CATHEDRAL
OF THE HOLY TRINITY**

S
U
N
D
A
Y

B
U
L
L
E
T
I
N

27-ма неділя по П'ятидесятниці

27th Sunday after Pentecost

29-го грудня ❖ December 29th

Гості, ласкаво просимо до нашої Катедри Пресвятої Тройці! Будь ласка, приєднуйтеся до нас після богослуження для спілкування в аудиторії. Якщо бажаєте стати частиною нашої громади, просимо поговорити про це з деканом о. Григорієм Мельником.

Пояснення: лише православні християни, котрі належно підготовлені постом (не приймати їжі ані пиття від опівночі), молитвою і сповіддю та були присутні під час читання Апостола і Євангелії, - можуть приступати до прийняття Євхаристії (Св. Причастя).

Пам'ятайте . . .

**Наша Духовна Родина сходиться кожної неділі!
Початок Божественної Літургії: 10:00 ранку.**

Remember . . .

**Every Sunday the gathering of our Spiritual Family!
Divine Liturgy: 10:00 a.m.**

WELCOME TO OUR VISITORS TO HOLY TRINITY CATHEDRAL!!! Please join us for fellowship in the Cathedral auditorium following the service. If you are interested in becoming a part of our community please ask to speak to Fr. Gregory.

Please note: Only those faithful who are Orthodox Christians and have properly prepared themselves by fasting (from all food and drink from midnight), prayer, and recent confession; and who were present for the reading of the Epistle and Gospel, should approach to receive the Eucharist.

НЕДІЛЯ ПРАОТЦІВ

Неділя, що є за два тижні до свята Різдва Христового, називається неділею Праотців. Що це за Праотці? Хто вони? У наших молитовних співах згадуємо імена осіб, котрих називаємо Праотцями. Тут знаходимо перших Адама, Авеля та Еноха, згадано про Сита з Ноем та священника Мелхіседека. У стихирах Вечірні оспівуємо також імена Авраама, Ісаака, Мойсея та Арона, Самуїла, Давида, Ісаю та Даниїла, Іллію з Єлісеєм та Захарію з Іваном Хрестителем і ще багато інших, котрих перелічено у стиховних співаннях Вечірні. Це надзвичайно важливі особи, життя котрих знаходимо у Святому Письмі, - вони були провідниками свого народу,

вірними слугами Бога, царями, священниками та пророками в народі за волею Творця. Їхні життя надзвичайно змістовні, глибокі й різні. Чому різні? Не хочу розуміти під словом "різні", що одні були багатші, а інші - бідніші; той був цар, а цей - пророк, котрий поневірявся, був переслідуваний і не мав нормального місця проживання. Під словом "різні" бажаю розуміти їхнє духовне життя, міру послуху Богові та виконання Його святої волі. Святе Письмо не замовчує промахів, що їх чинили ці особи, їхніх гріхів та спротиву, котрий вони виявляли, не бажаючи коритися Господові. Треба багато часу, аби бодай коротко охарактеризувати кожного, тому вибираю святого пророка Іллю, аби роздумати над деякими сторінками його життя та подвигами, котрі він виконував перед Всевишнім.

Ім'я цього пророка знаходимо не тільки в Старому Завіті, а й багато разів про нього згадують тексти Нового Завіту. Пам'ятаємо добре: коли Син Божий переобразився на горі Таворі, тоді з'явилися

Мойсей та Ілля, що розмовляли з Господом. Чому Ілля? Тому, що багато людей говорили про Христа як про Іллю й очікували на його прихід (пор. Мт 11, 14; Мр 6, 15; Лк 9, 8; Йо 1, 21). А коли Христос розмовляв з Мойсеєм та Іллею, тоді вже не можна було твердити, що Ісус - Ілля. У розмові на горі з'явилися дві різних особи представників Старого Завіту, котрих поважали юдеї. Інша причина - розмова з Іллею заперечувала закиди юдеїв, які звинувачували Христа в порушенні законів та в богохульстві: тут пророк розмовляє з Христом, а що Ілля був дуже ревний за Божий закон та славу Творця, він не провадив би бесіди з тим, хто є противником Всемогучого й робить себе рівним Богові, тобто з Ісусом Христом (пор.: св. Ів. Золотоустий, Бесіда 56 на Матея, п.1).

Ілля був малий на зріст, але піднісся до небесних висот, як згадує Учитель Церкви (пор.: св. Ів. Золотоустий, "Слово про ап. Петра та пророка Іллю", п. 2). Він молився до Господа, щоб не було дощу: "Так певно, як живе Господь, ... якому я служу, цими роками не буде ні роси, ні дощу, хіба на моє слово" (1 Цар 17, 1). І Господь вислухав молитви пророка, що був дуже строгий супроти грішників, а нам слід подумати про силу молитви, котру чинить людина, стаючи перед Богом. Коли помер син вдови із Сарепти сидонської, Ілля взяв мертвого, простягнувся над хлопчиною і так молився до Творця: "Господи, Боже мій, вчини так, благаю, щоб душа цього хлопчика повернулась до нього!" (1 Цар 17, 21). І мертвий на

молитву Іллі ожив, а жінка промовила: "Тепер я знаю, що ти - чоловік Божий". Пригадаймо, що пророк приймав їжу від крука, хоч закон проголошував цього птаха нечистим, і той, хто споживав їжу, мав би бути нечистим, але Ілля не вважав жодного створіння Божого нечистим, тому спокійно приймав їжу від птаха, що прислав йому Господь.

У той час Ахав був царем в Ізраїлі, що взяв собі за жінку Єзавель, дочку Етбаала, царя сидонського. Вони поклонялися божкові Ваалові, котрому збудували жертвник, і тим самим дуже гнівили Бога (пор. 1 Цар 16, 33). Потім жорстокий цар наказав повбивати всіх правдивих пророків, і залишився тільки один - Ілля. Пророків Ваала було - 450, Ашери - 400, що годувалися зі столу цариці Єзавелі (пор. 1 Цар 18, 19). Ілля картав царя та народ, що відступили від правдивого Бога, а стали служити гидким божкам. Згодом на звернення Іллі Ахав скликав фальшивих пророків на Камель-гору, де приносили жертву богам. Приготували "пророки" Ваала та Ділери жертвник, поклали свою жертву й молилися з ранку до обіду до свого бога, кричали голосно, робили на собі мечами нарізки, кололи себе списами за звичаєм, що аж кров дзюрчала (пор. 1 Цар 18, 28), але вогонь не зійшов на їхній заклик та не спалив жертви.

Коли Ілля поклав свою жертву на жертвник, що його сам відбудував, наказав три рази поливати його водою, так що вода стікала звідусіль, а навкруги жертвника в рові було повно води. Приносячи жертву, молився Ілля, аби Господь вислухав його як правдивого свого слугу та щоб народ зрозумів, що Господь - Бог, котрий повертає їхні серця (пор. 1 Цар 18, 37). І спав вогонь з неба, спалив жертву, дрова та каміння й висушив воду, що була в ровах. А люди, що були присутні, припали зі страху обличчями до землі і вигукували: "Господь є Бог! Господь є Бог!" (там само). Тоді люди повбивали усіх фальшивих пророків, а Ілля, припавши до землі, молився, "нахиливши лице аж між коліна" (пор. 1 Цар 18,42). Після цього ливув потужний дощ, котрого не було три роки і шість місяців. Ілля був строгий чоловік: хоч бачив велике нещастя, не хотів просити Бога про дощ, бо усвідомлював, наскільки великі гріхи, котрі чинили люди. Звичайно, Господь міг послати дощ без молитви пророка, але "він не хотів образити свого раба, показавши його винним у всіх бідах, а себе (Бога) - подателем благ, й очікував молитви раба" (пор.: св. Ів. Золотоустий, "Слово про ап. Петра та Іллю" п.2). Творець бажав послати дощ, але пророк не показував любові до людей, тому Господь хотів навчити свого раба любові до ближнього й очікував його

молитви. Всевишній послав його в довгу дорогу від Кріт-потоку до Самарії, аби той бачив біду людей, голоднечу, плач дітей, ридання матерів, ревіння худоби, висухлу траву та сухі голі дерева, але все це не вчинило м'якшим серця Іллі. Він залишався твердим, йому бракувало милосердя.

А коли Єзавель погрозила Іллі через посланця, що вб'є його, пророк злякався за своє життя і втікав сорок днів та ночей до Хоривгори. Святий Іван Золотоустий зауважує малодушність пророка, пригадуючи, що своєю молитвою та довірою до Бога він закрит небо від дощу, викликав вогонь із неба на жертву, воскресив померлого, не дав можливості спорожніти посудові з борошном та опустіти глечикові з олією..., а тут погроза жінки - і він втікає, падає (пор.: св. Ів. Золотоустий, там само, п. 4). Не просить Господа про захист, не молиться про якусь корисну зміну, а боїться і втікає. Господь Бог допустив падіння на нього для того, аби він не був таким жорстоким до інших, а, навпаки, виявляв милосердя та співчуття. З іншого боку, слід було запобігати тому, аби Ілля часом не приписав собі всіх чудес, а пам'ятав, що в цьому сила Бога. Ось так буває з кожною людиною, котра то падає, то піднімається, а для нас це добрий урок, аби не виноситися понад інших і завжди мати довіру до Бога, коли б нам довелось впасти навіть у тяжкі провини. Маймо відвагу прибігати до Господа, коли бачимо, що й великі святі мали нещастя впадати в певні провини, хоч перед тим робили чудеса. Тому з довір'ям кличмо у постійній молитві: Господи, Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй нас грішних!

СКАРБНИЧКА МУДРОСТІ

Найбільший вияв вдячності Богові – це радіти тим, що ми маємо

Людина, яка досвідчила велику Божу любов та з цього отримала великі ласки, внутрішньо прагне віддячитись своєму Доброчинцю.

Ми, люди, свою вдячність один одному виявляємо по-різному: через слова подяки, матеріальні дарування, чи віддячуємось у якийсь духовний спосіб; і таким чином, виявляємо свою прихильність до іншої особи. Але як достойно дякувати Господеві? Адже знаємо, що жодні наші жертви та дарування не можуть зрівнятись із Божою Величністю.

Спаситель неодноразово в Євангелії нас закликає, щоб ми уподібнювались до дітей. Дитяча щирість та відкритість повинні бути невід'ємною ознакою нашого християнського життя. У відношенні вдячності дітей та батьків ми можемо побачити, яким правдивим повинне бути і наше відношення до Небесного Отця. Одна мати сказала, що найбільше щастя вона переживає тоді, коли її дитя радіє. Подібно і Господь радіє з того, що ми тішимося Його ласками та даруваннями.

Отже, найбільшим виявом вдячності Богові – це радіти тим що ми маємо.

ПАРАФІЯЛЬНІ ОГОЛОШЕННЯ

РІЗДВЯНІ КВІТИ

Як це було в минулому році, Сестрицтво звертається до Катедральної родини, щедро жертвувати на Різдвяні Квіти.

Ці квіти прикрашуватимуть наш Катедральний храм упродовж Різдвяного сезону. Висловлюємо нашу подяку наперед за вашу щирість!

Наближається празник Різдва Христового! Просимо усіх вірних нашої церковної громади, в цей святочний Різдвяний період зложити свою щедру пожертву “Коляду” на потреби своєї Катедральної парафії.

Ми віримо що “Коляда” буде успішною! Тому наперед сердечно дякуємо усім вам за вияв доброї волі та щедроти!

МАЛАНКА 2014

Митрополита Катедр Пресвятої Тройці - Родинна Маланка
в п'ятницю 10-го січня 2014р.

В парафіяльному центрі Св. Євхаристії , 460 Munroe Ave.
Коктейль о 6-ій год. вечора—Вечера о 7-ій год. вечора
Приграватиме оркестра “СІЧ”

Вступ: Дорослі \$65.00; Студенти \$40.00; Молодь (до 12 років) \$20.00; На забаву тільки \$20.00

Замовлення столів від наперед
закуплених квитків

КВИТКИ можна набути від членів Соціального Комітету: Лесі 204 338-5301, Ліди 204 254-4502; та Петруся 204 930-7857.

Приходьте, святкуйте разом із нами на Родинній

НОВОРІЧНА ЗУСТРІЧ З МИТРОПОЛИТОМ

Вінніпезьке Благочиння влаштовує Новорічну зустріч із Митрополитом ЮРІЄМ в неділю 12-го січня 2014 р.Б. в Катедрі Пресвятої Тройці. Молебень в 5-ій годині по полудні, а опісля прийняття в катедральній аудиторії. **Усіх запрошуємо до численної участі!**

ЙОРДАНСЬКА ВЕЧЕРЯ

Запрошуємо усіх вірних нашої катедральної родини на спільну **святу Йорданську вечерю**, яка відбудеться у **середу 18-го січня 2013 р.** зараз після Йорданського Великого освячення води в нашій катедрі.

Квитки:

Дорослі \$15.00 від особи.

Студенти: \$7.50

діти 12 та молодші віком: безплатно

Місця є обмежені до 125 осіб, набувайте квитки завчасно, останній день для набуття квитків 15-го січня.!

Ця спільна Йорданська вечеря увійшла вже в традицію нашої парафії, тому ми й надіємось на численну участь наших парафіян у цій Йорданській вечері.

За квитками звертайтеся до:

Маргарет Пестрак 334-5267 або Ольги Сорбі 339-6786 або Добр. Бренда Мельник 415-3166.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ

Повідомляємо усіх членів Катедральної парафії Пресвятої Тройці, що **РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ**, згідно Статуту відбудуться в **НЕДІЛЮ 10-го ЛЮТОГО, 2014 РОКУ**, по Божественній Літургії та після перекуски. Збори відбудуться в Катедральній аудиторії. **ПРОСИМО УСІХ ЧЛЕНІВ ПАРАФІЇ ВИКОНАТИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК І БУТИ УЧАСНИКАМИ ЦИХ ЗБОРІВ.** Це Ваше офіційне повідомлення.

Слухайте радіо програму з Митрополичої Катедрі Пресвятої Тройці на Свят вечір 6-го січня в 6-ій годині вечора СJKS 810 AM

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ В КАТЕДРІ

4-го січня—субота.

- ❖ Велика Вечірня: 5:00 год. вечора
Сповідь після Вечірні.

5-го січня—неділя.

28-ма неділя після П'ятидесятниці

- ❖ Сповідь: в 9:30 год. ранку.
- ❖ Часи: в 9:30 год. ранку.
- ❖ Божественна Літургія: 10:00 год. ранку

СЛУЖБА В СУБОТУ ВЕЧЕРІ

Це є перша служба Воскресіння Христового. Божественна Літургія наступного дня вранці є другою службою. Неділя починається напередодні ввечері, як і в Біблії, “І був вечір, і ранок: день перший”. Таким чином, Вечірня в суботу ввечері не тільки для тих, хто готується прийняти Святе Причасття, але і для всіх віруючих також. Як православні християни ми знаємо, що радість святкування Воскресіння не повинна зводитися просто до лише Божественної Літургії. Радше буде дуже корисно для нас, якщо братимемо участь в обох цих службах, як праведники Старого і Нового Завіту це робили - увечері і вранці.

SUNDAY OF THE HOLY FOREFATHERS OF CHRIST

The Sunday of the Holy Forefathers occurs between the 24th of December and the 6th of January. This Sunday commemorates all the ancestors of the people of God, the holy patriarchs living up to the law, given on Sinai, and under the law, - from Adam to Joseph the Betrothed; together with them are commemorated "those who preached Christ" the holy prophets - from Samuel to Zechariah and to John the Baptist, and all the Old Testament righteous

men, who were righteous in the faith in the coming of the Messiah. Especially in the service for this day are praised "the pious youths" Ananias, Azarias, and Misael, who "in faith were thrown into the fiery furnace" and "who in the middle of the flames were cooled by the dew of the Spirit and who walked about rejoicing, are mystically a prototype of the Trinity and the incarnation of Christ" from the Virgin, who after giving birth remained a virgin. With these holy youths are commemorated also "the righteous Daniel and the wonderful prophets", who, clearly revealing the divine second coming, saw Christ, "coming to all nations as Judge", and who, "your mind illumined by divine radiance", "that clearly the Virgin would give birth represented in mystical images".

"Today as we celebrate the Forefathers' memory", the holy Church exclaims: "let us offer praise to the fathers, who shone forth

before and during the law, with righteous minds they served the Lord and Master who shone forth from the Virgin, now they delight in the unending light." "Let us offer songs of praise to the prophets of God". "Let us honor the holy youths, for they quenched the flaming furnace, together with the prophet Daniel, and all the righteous ones who shone forth before the law, together with those who served the Master under the law." By accomplishing "now the honor of the memory of the forefathers", the holy Church edifies us, that we, in the expectation of the great and light-bearing day of the Nativity of Christ, is reflected by the faith and life of the holy Forefathers and, through them, has prepared ourselves, by their example, to the worthy meeting of the Lord Who came from Heaven, who has adorned their soul with virtues beforehand to be ready for the great and light-bearing day of the Nativity of our Savior worthily to meet Him with the lamp of faith and with the oil of charitable deeds, with the firm hope of life everlasting, with the light of both the joyful face of cleanliness and purity.

Those Named in the Hymns

In the sacred chants for this day among the Old Testament righteous men the following are referred to by name: Aaron (the first priest, brother of Moses), Avakum [LXX for Habakkuk] (see December 15), Obadiah (see December 2), Abel (son of Adam), Abraham (see October 22), Haggai (see December 29), Adam (Forefather of the human race), Azariah (see December 30), Anna (see December 22), Barak (see. Judges 4-5), Gideon (see October 2), David (see January 2), Daniel (see December 30), Deborah (see Judges 4-5), Eleazar (see September 15), Elisha (see June 27), Enos (son of Seth, - see Genesis 5:6-11), Enoch (see Gen 5: 18-24), Esther (see Esther 1-10), Zechariah (see February 21), Elijah (see August 3), Isaac (son of Abraham), Isaiah (see June 4), Jael (see. Judges 4-5), Jacob (son of Isaac), Ezekiel (see August 4), Jeremiah (see May 14), Jesse (father of David), Jephthah (see Judges 11, 12:1-7), Joshua (see September 14), Job (see May 19), Jonah (see October 6), Joseph (see March 31), Josiah (see 4 Kings, 21:26, 22, 23:1-30), Judah (see. Gen 49:8-17), Judith (see book of Judith 1- 16), Levi (son of Jacob), Malachi (see January 16), Melchizedek (see. Gen 14:18-20), Misael (see December 30), Micaiah (see August 27), Moses (see September 17), Nahum (see December 1), Nathan (see 2 Kings 5:14), Noah (see. Gen 5:28-32, 6-9), Huldah (see April 23, 4 Kings 22:14), Hur (see Exodus 24:14), Rachel (wife of Jacob), Rebecca (wife of Isaac), Ruth (see Ruth 1-4), Samson (see Judges 13-16), Samuel (see August 20), Sarah (wife of Abraham), Seth (son of Adam, see. Gen 5:3-5), Solomon (son of David), Zephaniah (see December 26).

The Virtues of the Holy Forefathers

Singing in the service for this day “the god-pleasing life” of the Old Testament righteous men, the Holy Church thus represents our intellectual look at the whole universe of great virtues, such as: the God-loving gentleness and meekness of the first martyr in the world, Abel, the holy zeal for the glorification of the name of God, Enos, the high divine thinking and the fear of God, Enoch, the firmness in faith and piety, Noah among the general depravity of his contemporary world, the wonderful faith and obedience to the word of God, Abraham, filial obedience, Isaac up to the preparation to be offered as a burnt offering according to the command of God, the kind domestic bravery, Sarah, the penetrating maternal love, Rebecca, the mild humility, Jacob who earned the rage of Laban and Esau, the holy chastity, Joseph who was more than ready to suffer and die, rather than to sin before God, the unhampered invincible patience in the sufferings and misfortunes, Job, the meek, wise leadership, Moses and Samuel, the inspiring courage through faith, Joshua son of Nun, Barak, and Gideon, the high self-sacrificing love for their country and people, Judith and Esther, the plaintive and contrite repentance, David and Manasseh, the ascetic and divinely intellectual life, Elijah and Elisha, the zeal for the glory of God of the holy prophets, the unhampered invincible dedication to the law of God and usual patriotism of the three youths in Babylon and the rest of the good deeds of all the other Old Testament men we celebrate, "of whom the world was not worthy" (Hebrews 11:38). According to the teaching of St. Gregory the Theologian, each of these virtues stand by themselves «as a special way to salvation, and undoubtedly results in any one of the everlasting and blessed abodes; for as the generations of life are various, so are the abodes of God are many (John 14:2), and in them are divided and are assigned to everyone according to his worthiness. Therefore let one fulfill his virtue, one to another, the other of the many, and whoever, if it is possible, and in everything; only let everyone go without stopping, let everyone strive forward and follow steadily in the steps of the good leaders, who directly leads a path for him, and makes his way through the narrow gate (Matthew 7:14) to lead to the heights of the blessed heaven».

PARISH ANNOUNCEMENTS

OUTREACH COMMITTEE

In this period before the Christmas season, the Outreach Committee is appealing to the membership for donations towards the flower fund. These flowers will be delivered to our shut-ins and infirmed members of our parish family. Please respond generously to this request, bring a light of joy to our fellow brothers and sisters in the season.

CHRISTMAS FLOWERS—POINSETTIA

The Sisterhood, is appealing to members of our Cathedral family, to generously donate towards the Christmas Flowers—Poinsettia Collection.

These flowers will be adorning Cathedral temple throughout the festive services.

We express our thank you in advance for your generosity and support!

HOLY TRINITY
UKRAINIAN ORTHODOX METROPOLITAN CATHEDRAL

Malanka 2014

A FAMILY CELEBRATION
FRIDAY, JANUARY 10, 2014
HOLY EUCHARIST PARISH HALL
460 MUNROE AVENUE
COCKTAILS: 6 PM DINNER: 7 PM DANCE: 9 PM
FEATURING:

ADULT DINNER & DANCE - \$65
STUDENT DINNER & DANCE - \$40
YOUTH DINNER & DANCE - \$20
DANCE ONLY - \$20

CONTACT: LESIA: 204. 338-5301 - LYDIA: 204. 254-4502
PATRICIA: 204. 930-7857—trishfrompeg@yahoo.com

Winnipeg Ukrainian Orthodox Deanery of the Ukrainian
Orthodox Church of Canada

Metropolitan's Levee

Sunday, January 10, 2014

Holy Trinity Metropolitan's Cathedral
1175 Main Street

Moleben 5:00 p.m. Reception to follow
All are invited to attend.

**THEOPHANY EVE SUPPER
SPIL'NA KUTIA**

We invite all the faithful of our Cathedral family to participate in the traditional Theophany Supper which will be held on Wednesday, January 18, 2014 at 6 p.m. in the Cathedral Auditorium.

Limited seating, only 125 tickets available. Last date for purchasing tickets January 15th.

Adults: \$15.00; Students: \$7.50; Children 12 and under: Free

We look forward seeing all of you at this traditional supper of our parish.

Contact for tickets: Margaret Pestrak 334-5267; Olga Sorby 339-6786 and Dobr. Brenda Mielnik 415-3166

**COME AND JOIN YOUR CATHEDRAL FAMILY IN THE
CELEBRATION OF THEOPHANY!**

(Tickets will be available for purchase on Sundays—January 5th and 12th)

ANNUAL GENERAL PARISH MEETING

The **Annual General Parish Membership Meeting** in accordance with the by-laws, will be held on **Sunday, February 9th, 2014** following the Divine Liturgy and Lunch. The meeting will be held in the Cathedral Auditorium. **ALL MEMBERS ARE REQUESTED TO ATTEND.** This is your official notification.

Listen to the Christmas Eve radio program from Holy Trinity Metropolitan Cathedral on January 6th at 6 p.m. on CKJS 810 AM

SCHEDULE OF SERVICES AT THE CATHEDRAL

January 4—Saturday.

- ❖ Great Vespers: 5:00 p.m.
Sacrament of Confession following service

January 5—Sunday

28th Sunday after Pentecost

- ❖ Confession: 9:30 a.m.
- ❖ Hours: 9:30 a.m.
- ❖ Divine Liturgy: 10:00 a.m.

THE SATURDAY EVENING SERVICE

Is the first service of the Resurrection. The Divine Liturgy on the following morning, is the second service. Sunday begins on the evening before, just as in the Bible, “there was an evening and morning the first day”. Therefore, the Vespers on Saturday evening is not only for those who are preparing to receive Holy Communion but also for all the faithful. As Orthodox Christians we know that the joy of celebrating the Resurrection should not be regulated to simply the Divine Liturgy. Rather we do well to participate in both of these services, as the righteous ones of the Old and New Testament times worshipped in the evening and morning.

PRAYER BEFORE READING HOLY SCRIPTURE

O Master Who loves mankind, illuminate our hearts with the pure light of Your divine knowledge and open the eyes of our mind to understand the teachings of Your Gospel. Instill in us also the fear of Your blessed commandments, that we may overcome all carnal desires, entering upon a spiritual life and understanding and acting in all things according to Your holy will. For You are the enlightenment of our souls and bodies, O Christ God, and to You we give glory together with Your eternal Father and Your all-holy, gracious and life-giving Spirit, now and ever and forever. Amen.

WEEKLY SCRIPTURE READINGS

DECEMBER 30—JANUARY 5

Monday:	2 Timothy 2:20-26	Mark 9:42-10:1
Tuesday:	2 Timothy 3:16-4:4	Mark 10:2-12
Wednesday:	2 Timothy 4:9-22	Mark 10:11-16
Thursday:	Titus 1:5-2:1	Mark 10:17-27
Friday:	Titus 1:15-2:10	Mark 10:23-32
Saturday:	Galatians 3:8-12	Luke 13:18-29
Sunday:	Hebrews 11:19-10, 17-23, 32-40	Matthew 1:1-25

Let us do our best to read these appointed passages at home every day!

BY WAY OF THE DESERT A WORD FROM THE HOLY FATHERS

The son said to him, “Father, I have sinned against heaven and before you; I am no longer worthy to be called your son.” But the father said to his slave, “Quickly, bring out a robe—the best one—and put it on him; put a ring on his finger and sandals on his feet.”

LUKE 15:21-22

BROTHER JOHN KLIMAKOS said, “Keep your prayers completely simple. Both the tax collector and the prodigal son were reconciled to God when they spoke one simple idea. The tax collector said, ‘God, be merciful to me, a sinner’ (Luke 18:13). The prodigal son said, ‘Father I have sinned against heaven and before you’ (Luke 15:21).

God, be merciful to me, a sinner.

THESE TRUTHS WE HOLD

THE HOLY ORTHODOX CHURCH: HER LIFE AND TEACHINGS

Compiled and Edited by A Monk of St. Tikhon's Monastery, PA.

Continuation

3. ORTHODOX WORSHIP.

The Divine Liturgy.

Liturgy of the Faithful.

The third part of the Divine Liturgy is called the Liturgy of the Faithful, since only the Faithful in ancient times were permitted to be present for the Sacrament of the Eucharist. The Liturgy of the Faithful can be divided into four parts: 1) the final preparation of the Holy Gifts and the faithful for the Sacrament of the Eucharist; 2) the Sacrament of the Eucharist (primarily the Eucharistic Canon — Anaphora); 3) the preparation for Communion and the partaking of Communion; and 4) the Thanksgiving for Communion and the conclusion of the Liturgy.

After two Little Litanies for the faithful, the Holy Doors are opened and the Cherubic Hymn is sung, so-called because we are preparing to minister at the Throne of God even as the Cherubim minister at the Heavenly Throne. During the singing of this hymn, during which the Deacon censes the Altar, Iconostasis, Clergy and Faithful, the Great Entrance is made, typifying the Lord going to His voluntary Passion and Death. The Angels are with us at Christ's going-out; for Christ, as King, is upborne invisibly by them.

In this Entrance, the Holy Gifts are borne from the Table of Oblation to the Altar, by passing out through the North Deacon's Door and then in through the Holy Doors. In the early days of the Church, during this Entrance all those who had brought or sent offerings for the use of the Church were mentioned by name. This is retained, but in expanded form, by the Russian Church. The Greeks retain only the last phrase, "You and all Orthodox Christians, may the Lord God remember...." The Chalice and Paten are then placed on the Holy Table and covered with the large veil (Aer).

The removal of the Chalice and Paten from the Deacon's head symbolizes the removal of the Body of Christ from the Cross. We the faithful are present at the placing of the Body in the tomb (the Holy Table) and wrapped in linens (the Aer), which also symbolizes the stone rolled across the door of the tomb — for which reason the Holy Doors are closed and the curtain drawn in the

Russian tradition. At the same time, the conclusion of the Cherubic Hymn is sung, with the addition of “Alleluia,” followed by a Litany of Supplication, in which we ask for spiritual mercies.

After the Litany, the Clergy exchange the Kiss of Peace at the summons of the exclamation, “Let us love one another....” In ancient times the faithful would also observe this Kiss of Peace, now only preserved by the Clergy. In response to the summons, the Choir sings the short confession of the Holy Trinity: “Father, Son and Holy Spirit, the Trinity, One-in-Essence, and Undivided!” The Deacon then intones, “The Doors, the Doors...,” which, in ancient times, were guarded so that no unworthy persons or pagans might enter the Sanctuary during the celebration of the Holy Eucharist. This custom is not adhered to now, but still serves to remind us to guard the doors of our soul against all evil thoughts as we prepare to confess our faith in the words of the Creed, and to give heed to the Holy Mysteries.

The Creed, which was formulated during difficult times in the Church's history, during the heretical divisions and the struggle for purity in her dogmas, is now sung. The first part of the Creed (which is discussed in more detail in a separate place in this book) is our confession of God the Father, and an extensive confession of the Son. This confession of faith is an introduction to the acceptance of our salvation and our participation in eternity.

The Eucharistic Canon (Anaphora).

Having sung the Creed together with the Congregation, the Deacon then turns to the people and intones: “Let us stand aright....” These words are a summons to inner spiritual concentration, to be attentive and reverent towards the Sacrament about to be celebrated. We must bear in mind that the Holy Gifts must be offered to God in spiritual peace, as this Sacrifice is made to God not only for us, but from us; we are assisting at it as participants in the Divine Liturgy. With these words, begins the most sacred part of the Divine Liturgy — the Eucharistic Canon (or Anaphora, Greek — offer). The Choir responds, “A mercy of peace...,” signifying that the Eucharistic Sacrifice on God's part is His great mercy towards us and is the result of our reconciliation with God through Our Savior; while on our part it is our praise of God's Majesty, revealed in the Divine Economy of our salvation (Heb. 13:15; Ps. 50:14).

In keeping with ancient custom, the Priest turns to the people with St. Paul's words, The grace of our Lord Jesus Christ, the love of God the Father, and the communion of the Holy Spirit be

with all of you (2 Cor. 13:14). By this blessing the Celebrant wishes the worshippers that the highest spiritual gifts – grace, love and communion – be sent down from the Throne of the Holy Trinity. On behalf of the Congregation, the Choir responds to the Priest's blessing with the mutual wish for spiritual well-being, "And with your spirit!" – that is, they wish his soul the same gifts and blessings from God the Almighty.

In order to focus the feelings of the soul upon the celebration of the Sacrament of the Holy Eucharist, the Priest summons all in the church to elevate their hearts from earth heavenwards, to the eternal and heavenly, to Our Lord God: "Let us lift up our hearts!" The human heart is that spiritual organ through which man perceives the spiritual world on high and enters into communion with God. As the Lord Himself says, Blessed are the pure in heart, for they shall see God (Matt. 5:8). The Congregation responds through the Choir: "We lift them up unto the Lord," which affirms that their hearts and minds are striving after the heavenly, God's Throne, and God Himself.

Following the example of Christ our Savior, Who thanked God the Father at the Last Supper (Luke 22:17-19), the Priest then summons the Faithful to give thanks to God: "Let us give thanks to the Lord." The Choir responds: "It is meet and right...", during the singing of which the Priest reads the First Eucharistic Prayer, "It is meet and right to sing of Thee...", in which is contained a thanksgiving for the Sacrifice which was offered for us by the Son, and further, for making us ascend to Heaven, concluding with the exclamation, "Singing the triumphant hymn..." The Choir responds with the Song of the Seraphim, "Holy, Holy, Holy, Lord of Sabaoth...", taken partly from the Prophet Isaiah and partly from the Apocalypse (Revelation) of St. John.

As the Choir sings, the Priest reads the Second Eucharistic Prayer, in which, mentally among the hosts of Angels present at the celebration of the Eucharist, he praises the Lord for the Economy of Salvation of mankind: "With these blessed powers...", ending with the exclamation, "Take, eat..." and "Drink of it, all of you...", the words of the Savior at the Last Supper, when the Holy Eucharist was instituted. The Choir sings "Amen" after each; and during the second "Amen," the Priest reads the Prayer of Commemoration: "Remembering this saving commandment..." Then as the Deacon raises the Paten and Chalice with crossed arms, the Priest exclaims, "Thine own, of Thine own, we offer unto Thee, on behalf of all and for all!" We note here that what is being offered is not that which belongs to us, but that which belongs to the Savior.

As the Choir sings, “We praise Thee...,” the Priest prays, “Again we offer unto Thee this reasonable and bloodless worship, and ask Thee, and pray Thee, and supplicate Thee: Send down Thy Holy Spirit upon us and upon these Gifts here offered.” Thus the Priest and worshippers fervently pray the Heavenly Father to send down the Holy Spirit both upon the worshippers and the Holy Gifts — upon the worshippers to cleanse them of all evil and make them worthy to partake of Christ's Sacrifice; upon the Holy Gifts to consecrate them and make them into the precious Body and Blood of Our Lord.

This invocation of the Holy Spirit is called the *Epiclesis* (meaning invocation). In it the Church confesses her faith in the sanctifying power of the Holy Spirit, considering this to be the loftiest moment in the Prayer. In the Russian Church, the *Troparion* of the Third Hour, “O Lord, Who didst send down Thy Most Holy Spirit upon Thine apostles at the third hour...,” is recited thrice, and although it appears only about the 15th-16th Centuries, it well conveys the tender and penitent feelings with which the celebrants of the Eucharist accomplished the consecration of the Holy Gifts.

The next prayer is that of intercession, “Again we offer unto Thee this reasonable worship...,” in which the Priest commemorates the members of the Church, in whose behalf the Holy Eucharist has been offered, ending with a commemoration of the Most-Holy Theotokos, “Especially for our Most-Holy, Most-Pure, Most-Blessed and Glorious Lady Theotokos and Ever-Virgin Mary.” The Choir sings, “It is truly meet...” (or some other hymn if it be a Great Feast).

While this is being sung, the Priest continues with the commemoration of St. John the Baptist, the Departed, the Episcopate and the ruling authorities, ending with the exclamation, “Among the first, remember, O Lord....” This is a prayer for the Church in her earthly activity for the life of men. “And grant that with one mouth and one heart...” is a Trinitarian doxology which concludes the Eucharistic Prayer. The worshippers respond with “Amen,” symbolizing their participation in the offering of the Sacrifice and in the commemoration of the members of the Church.

Immediately after this part of the Liturgy begins the Preparation of the Faithful for Communion. The Deacon chants the Litany of Supplication which, appropriately, is followed by the Lord's Prayer, perfectly expressing the Eucharistic sense of the petition, “Give us this day our daily bread.” After the exclamation, “For Thine is the Kingdom...,” the Priest blesses the people: “Peace be unto all!” The

curtain is drawn, and as the Lamb is elevated by the Priest, he exclaims: “The Holy Things, for the holy!” – a call to the Saints (the Faithful) to communion – after which the Choir responds, “One is Holy...” and then the Communion Hymn, which relates to the memories of the day and the Lessons from the Gospel and Epistle.

Continued in the next issue

BEGINNINGS

By V. Rev. Michael Koblosh

New Year is a time of beginnings. The beginning of the Bible relates two narratives of the beginning of the world.

In the first, the seven-day narrative, (Genesis 1:1 – 2:3) the primary image is water, or the “deep.” Above this water, the Spirit of God hovers, and into it, God sends His Word: “And God said.” Through His Word, the dark, frightening unformed, chaotic ‘deep’ begins to gather into a coherent creation. Here, water is given as ‘prime matter’ of creation - as creation’s womb.

In the second narrative, (Genesis 2: 4 – 3: 24), in the beginning is a desert in which God creates a garden-oasis. In this desert-paradise man and woman are created. This second narrative about Adam and Eve tells us that death and suffering are brought about by man’s sin, by his ‘No’ to God’s commandment.

In his book on creation, *The Hexameron*, St. Basil it is clear that the Church never understood these two narratives as literal, scientific explanations of the origins of the universe. Rather, their pre-figurative function is to establish a stage for Christ:

At Theophany, Christ, the Word of God, descends into the waters at the beginning of His ministry to be baptized, and the Spirit of God is revealed over the waters. This image fulfills the first narrative: Christ has come to a creation that has fallen back into darkness, chaos, corruption and death through man’s sin. One again, God sends His Word into the ‘deep,’ this time to re-create the world, making it a “new creation.” (2 Cor. 5: 17; Rev. 21: 5), filled –not with death and stench – but with His own glory.

After His baptism, Jesus goes into the desert to resist the devil’s temptations. He goes there as the “Last Adam” (I Cor. 15: 45) do the fast that Adam failed to do and say ‘Yes’ to God, thereby reversing the first Adam’s sin, Adam’s ‘No.’ Through His fast in the primordial desert, Christ fulfills the second Genesis narrative.

Having done all that, He begins His public ministry with the words, “Repent, for the Kingdom of God is at hand.” That means that paradise, our natural ‘home,’ is now opened for us; that in the desert, Eden is restored and we are invited to enter it by repenting of our sins and accepting Christ. At the beginning of the New Year, let’s resolve to do just that.

THROUGH THE EYES OF CHILDREN LETTERS TO GOD

Dear God, I would like to live 900 years like the guy in the Bible. Love, Chris

Dear God, I went to this wedding and they kissed right in church. Is this ok? Neil

Dear God, Please put another holiday between Christmas and Easter. There is nothing good in there now. Ginny

Dear God, I am an Canadian. What are you? Robert

Dear God, thank you for the baby brother but what I prayed for was a puppy. Joyce

Dear God, I bet it is very hard to love all of everybody in the whole world. There are only 4 people in our family and I can never do it. Nan

Dear God, in the Bible times did they really talk that fancy? Jennifer

Dear God, instead of letting people die and having to make new ones why don't you just keep the ones you got now? Jane

Dear God, I think about you sometimes even when I'm not praying. Elliott

CHRISTMAS TREE TRADITIONS

From Wikipedia, the free encyclopedia

Traditionally, Christmas trees were not brought in and decorated until Christmas Eve (24 Dec/6 Jan), and then removed the day after twelfth night (i.e., 6 /19 Jan); to have a tree up before or after these dates was even considered bad luck. Modern commercialization of Christmas has resulted in trees being put up much earlier; in shops often as early as late October (in the UK, Selfridge's Christmas department is up by early September, complete with Christmas trees). A common tradition in U.S.

homes is to put the tree up right after Thanksgiving (the fourth Thursday in November) and to take it down right after the New Year. Some households in the North America do not put up the tree until the second week of December, and leave it up until the 6/19 January (Epiphany). In Germany, traditionally the tree is put up 24 December/6 January and taken down 7/19 of January, though many start one or two weeks earlier. In Australia, the Christmas tree is usually put up on the 1st of December, which occurs about a week before the school summer holidays; except for South Australia, where most people put up their tree after the Adelaide Credit Union Christmas Pageant, which is in early November. Some traditions suggest that Christmas trees may be kept up until no later than the 2/15 of February, the feast of the Presentation of Jesus in the Temple, when the Christmas season effectively closes.

PARISH AND COMMUNITY UPCOMING EVENTS

January

Watch for the Special Nativity Bulletin for Service times

Friday, January 10:

Malanka 2014 - Get your tickets early

Sunday, January 12:

Metropolitan's Levee

Saturday, January 18:

Theophany—Jordan Eve Supper—Spil'na Kutia

February

Sunday February 9:

Holy Trinity Cathedral Annual Parish Membership Meeting

ІКОНА НА ОБКЛАДЕНЦІ " ICON ON THE FRONT COVER

НЕДЛЯ ПРАОТЦІВ

SUNDAY OF THE HOLY FOREFATHERS

WEBSITE

Visit our Cathedral website at **htuomc.org**.
The site provides news, information and event updates and photos.

Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity

1175 Main Street Winnipeg, Manitoba
 Cathedral Office: 582-8946 Auditorium:582-7345 Fax: 582-4659
 Web page: htuomc.org

His Eminence Metropolitan YURIJ
*Archbishop of Winnipeg and the Central Eparchy,
 Metropolitan of All Canada*

**Rt. Rev. Mitred Archbishop Fr. Gregory Mielnik,
 Dean**

Office: 582-8946 *Residence:* 415-3166
E-mail: gmielnic@shaw.ca

ATTACHED CLERGY:

Rt. Rev. Protopresbyter Victor Lakusta –Chancellor UOCC
 Rev. Fr. Deacon Robert Hladiuk
 Rt. Rev. Protopresbyter Wolodymyr Sluzar –Priest Emeritus

Holy Trinity Office Hours are:

Monday: 9:00 AM – 3:00 PM /Secretary/
 Fr. Gregory: by appointment

THE CATHEDRAL FAMILY

CATHEDRAL PARISH COUNCIL

Dr. Gregory Palaschuk—President
 Res: 338-5301 Bus: 582-8946

BROTHERHOOD

Taras Monastyrski
 Res: 661-1125 Bus: 582-8946

SISTERHOOD

Rose Petras
 Res: 586-3672 Bus: 582-8946

CHURCH /SUNDAY/ SCHOOL

Dobr. Brenda Mielnik
 Res: 415-3166 Bus: 582-8946

OUTREACH COMMITTEE

Steve Hinkewich
 Res.: 667-5720 Bus: 582-8946

CATHEDRAL CHOIR

Elaine Salamon
 Res: 269-5322 Bus: 582-8946

SENIORS' GOLDEN AGE CLUB

Taras Monastyrski
 Res: 661-1125 Bus: 582-8946

UKRAINIAN MUSEUM OF CANADA

Winnipeg Collection
 Margaret Pestrak
 Res:334-5267 Bus: 582-1018

JUNIOR CYMK—U.O.Y.

Advisors:
 Michelle Kowalchuk Res: 663-2994

U. S. R.L. —TYC WINNIPEG BRANCH

Maurice Bugera—President
 Res: 694-9639 Bus: 582-8946

UWAC—LESIA UKRAINKA BRANCH

Sonja Bejzyk—President
 Res:253-0013 Bus: 582-1018

ORDER OF ST. ANDREW

WINNIPEG CHAPTER
 Evhen Uzwyshyn
 Res:668-2824 Bus: 582-89 46

Holy Orthodoxy is the direct continuation of the Church of Jesus Christ and His Apostles, the Church of the Bible, the Church of the Creeds, the Church of the Fathers and the Church of the seven Ecumenical Councils.